

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי י"ז בטבת תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ט"ז

1. הנצוק - קילוח, והקטפרס - נוזל על הר משופע, ומשקה טופח, לעניין מה אינם נחשבים חיבור?
 א. לא לטומאה - כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא והקלוח אינו חיבור לטמא העליונים. וכן במים היורדים במדרון. ובכן בטופח המחבר משקין הנמצאים בצדי הקערה.
 ב. ולא לטהרה - לענין מקוואות, שני מקוואות שאין באחד מהן 40 סאה, ונצוק או קטפרס או משקה טופח מחברן, אינו חיבור.
2. מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות וירדו שנים וטבלו בבת אחת - טהורים, כיצד הדין אם ירדו בזה אחר זה?
 א. תנא קמא - ראשון טהור, והשני טמא, כיון שנחסר בעלייתו של הראשון.
 ב. ר' יהודה - אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים בשעת טבילת השני - אף השני טהור, מכח 'גוד אחית' מי הראשון נחשבים מחוברים.
3. רבי אילעאי הסתפק האם יש נטילת ידיים לחצאי ב'טופח להטפיח'. האם ניתן לפשוט זאת מממה שנינו 'טופח להטפיח - חיבור'?
 לא, כיון שיתכן שרק לענין מקוואות נפסק כך ונחשב חיבור מכח 'גוד אחית', אך אין זו ראייה האם כשחצי ידו טופח להטפיח, נחשב נטילה כתיקונה.
4. אלו ספקות נוספים הובאו בענייני צידוף?
 א. ר' ירמיה - טבול יום שבא ראשו ורובו במים שאובין שבכלי, וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו 3 לוגין מים שאובין - גזרו שיטמא משום מכשול שהיה. והספק כשחציו בביאה וחציו בנפילה. תיקו.
 ב. רב פפא - בעל קרי חולה שנתנו עליו 9 קבין מים - טהור לעסוק בתורה [ויצא ידי תקנת עזרא], כיצד הדין אם חציו בטבילה וחציו בנתינה. תיקו.
5. כיצד הדין אם שני העדים שליחים, ואחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם?
 א. לשון א' בשם ר' יוחנן - כשר. ומשמע שסבר - שנים שהביאו גט ממדינת הים, אין צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם. ובסיפא שבמשנתנו - 'שנים אומרים נכתב, ואחד אומר נחתם' פסול. ורבי יהודה מכשיר. אבל אם השנים שליחים כשר אף לרבנן. שורש מחלוקתם - כשרק אחד שליח: לרבנן - יבאו להחליף עם שאר קיום שטרות. לר' יהודה: כיון שהצריכו שני עדים לכתיבה יש היכר.
 ב. לשון ב' בשם ר' יוחנן - פסול. ומשמע שסבר - שנים שהביאו אין צריכין לומר. ובסיפא שבמשנתנו - 'שנים אומרים וכו' אפילו כששניהם שליחים פוסלים רבנן. שורש מחלוקתם - לרבנן הטעם משום לשמה, ולר' יהודה הטעם משום קיום ושני השליחים מצוין לקיימו. ומצינו ברייתא כלישנא בתרא.
6. מדוע לפי לשון ב' לא מוכרח שמחלוקת רבה ורבה היא מחלוקת התנאים?
 א. רבא יתרץ - את המשנה כלישנא קמא.
 ב. רבה יפרש - שלכו"ע משום 'לשמה' וכאן מדובר לאחר שלמדו ונחלקו האם גוזרים שמא יחזור הדבר לקלולו. ואכן לפי זה - ר' יהודה חולק אף באופן של אחד אומר נכתב ואחד אומר נחתם.
7. כשרבה בר בר חנה נחלה, נכנסו רב יהודה ורבה לבקרו. מה אירע שם?
 א. שאלוהו - שנים שהביאו גט ממדינת הים, האם צריכין לומר 'בפ"נ'. ענה להם: אין צריכין שהרי אילו יאמרו בפנינו גירשה, האם לא יאמנו..
 ב. הגיע פרסי ולקח מהם את הנר, כיון שהיה זה יום אידם שמדליקין נר רק בבית העו"ז שלהם. אמר רבב"ח: הרחמן! או החביאנו בצלך או הגלנו לבני עשו, שהם עדיפים. וכל זה לאחר שבאו הפרסים בני חבר לבלב. אבל קודם שהפרסים באו לבלב - שנה ר' חייא: 'אלוקים הבין דרכה [של תורה] והוא ידע את מקומה' - יודע הקב"ה בישראל שאין יכולין לקבל גזירת של הרומיים, עמד והגלה אותם לבלב.